

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561
ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การควบรววมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยญี่ปุ่นและประเทศฝรั่งเศส นภสร ไทยแก่น¹, หัซซากร วงศ์สายัณห์²

^{1,2}สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

บทความนี้เรียบเรียงขึ้น เนื่องจากประเทศไทยเราจะมี การควบรววมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ขึ้นจึงอยากจะทราบว่าประเทศไทยจะทำได้จริง ก็ต่อเมื่อเราต้องมีการร่วมมือกับองค์กรปกครองหรือองค์กรอื่นด้วยแล้วต้องคำนึงถึงผลว่าจะตอบสนองประชาชนหรือไหม และถ้าการควบรววมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วจะเพิ่มประสิทธิภาพมากน้อยแค่ไหนหรือมีผลกระทบในด้านไหนบ้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการควบรววมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเทศญี่ปุ่นและประเทศฝรั่งเศส และเพื่อศึกษาผลกระทบของการควบรววมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเทศญี่ปุ่นและประเทศฝรั่งเศส โดยผลการศึกษาพบว่า การควบรววมจะทำได้ก็ต่อเมื่อมีองค์กรท้องถิ่นตั้งแต่สองแห่งขึ้นไปรวมเข้าด้วยกันให้เป็นองค์กรท้องถิ่นเดียว เพื่อทำให้มีจำนวนที่ลดน้อยลงและต้องมีการร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองด้วยจึงจำเป็นต้องมีการที่จะกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนประเทศญี่ปุ่น จึงมีการเพิ่มขนาดของเทศบาลให้มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ แม้ว่ารัฐบาลจะออกตัวว่าไม่บังคับให้องค์กรท้องถิ่นต้องควบรววมก็ตาม แต่รัฐบาลก็ใช้มาตรการจูงใจโดยใช้เงินสนับสนุนองค์กรท้องถิ่นมากขึ้นตลอดจนมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการควบรววมของเทศบาลให้เป็นปัจจัยสำคัญ ในส่วนของประเทศฝรั่งเศส รวมหน่วยการปกครองท้องถิ่นให้เป็นเทศบาล มีการถ่ายโอนอำนาจไปสู่ท้องถิ่นลดช่องว่างระหว่างเทศบาลกับรัฐบาลกลาง มีการบริหารงานรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า “เดปาร์ตมอง” หรือจังหวัดและแขวงเป็นการเชื่อมโยงหน่วยการปกครองท้องถิ่นเข้าด้วยกันแต่ก็ยังคงขาดศักยภาพในการจัดทำบริการสาธารณะที่มีอย่างจำกัดและต้องพึ่งพาการสนับสนุนจากองค์กรอื่น

คำสำคัญ : การควบรววมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ประเทศญี่ปุ่น, ประเทศฝรั่งเศส

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561
วันที่ 15 กันยายน 2561
ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

The merger of local governments in Japan and France

Nopphasorn thaikaen¹, Hatchakorn Vongsayan²

^{1,2}Local administration Faculty of Humanities and Social Sciences Suan SunandhaRajabhat University

ABSTRACT

This is a compilation. As Thailand, we will have to consolidate this local government, so I want to know that Thailand will actually do. When we have to cooperate with other organizations or organizations, then we have to think about whether to respond to the people or not. And if the merger of local government organizations is more effective or has some impact? The objective is to study the merger of local government organizations. In Japan and France And to study the effects of merging local government organizations. In Japan and France. The results showed that. The merger is only possible when two or more local organizations are merged into a single local organization. In order to reduce the number of co-ordinated organizations, it is necessary to clearly target Japan. The size of the municipality has increased. improve the potential Although the government does not mandate that local organizations must be merged. However, the government has been using incentives by using more local funding and the law on promoting municipal mergers is a key factor. In France Include local government units. The transfer of power to the local. Gaps between municipalities and the federal government. A new administration called "DePet View" or province and district is linking local authorities, but there is a lack of capacity to provide limited public services. Support from other organizations

Keywords: merger local government, Japan, France

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

การควมรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเทศญี่ปุ่นและประเทศฝรั่งเศสทั้งสอง ประเทศนี้เป็นประเทศที่ล้าแล้วพัฒนาแล้ว ซึ่งมี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้มแข็งอีกด้วย จึง ทำให้ประเทศทั้งสองประเทศเป็นที่น่าสนใจแล้ว หยิบยกมาเป็นตัวอย่างในส่วนของ การควมรวม ควรทำไปในทางรูปแบบไหน แล้วทั้งสองประเทศ นี้มีการปรับเปลี่ยนที่เหมือนกันหรือต่างกัน ใน การนำการควมรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมา เพื่อทดแทนสิ่งไหนของทั้งสองประเทศนี้ เพื่อที่จะ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศญี่ปุ่น และประเทศฝรั่งเศสนี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และต้องดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ ส่วนรวม สามารถตอบสนองความต้องการของ ท้องถิ่น มีความเสมอภาค ความต่อเนื่อง และ ความโปร่งใสในการให้บริการ (นราธิป ศรีราม, 2557 หน้า 1-6)

พอพูดถึงการควมรวมองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นก็จะนึกถึงไม่กี่ประเทศ ซึ่งประเทศญี่ปุ่น ถือได้ว่าเป็นประเทศหนึ่งในเอเชียที่มีการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็น ประมุขเช่นเดียวกับประเทศไทยเรา ซึ่งจริงแล้ว ประเทศญี่ปุ่นเน้นเป็นการควมรวมและความ ร่วมมือกันระหว่างองค์กรปกครอง ซึ่งมีเหตุผลที่ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ของ ญี่ปุ่นสามารถ “ควมรวม” องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และ รวดเร็วตามเป้าหมาย และเป็นไปตามที่ รัฐธรรมนูญฉบับ ค.ศ. 1947 ที่ร่างโดยคณะยึด ครองสหรัฐ ถือได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่ได้ ระบุหลักการ “ความเป็นอิสระของท้องถิ่น (Local Autonomy)” ไว้ในหมวด 8 จากมาตรา

92 – 95 นอกจากรัฐธรรมนูญแล้วยังมีการออก กฎหมายสำคัญในการปกครองท้องถิ่น คือ กฎหมายปกครองตนเองของท้องถิ่น (Local Autonomy Law) กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนด โครงสร้างใหม่ของการบริหารส่วนท้องถิ่น และได้ กระจายอำนาจของรัฐบาลกลางไปให้กับหน่วย การปกครองท้องถิ่นอย่างมาก พร้อมกันนั้นได้ ยกเลิกกระทรวงมหาดไทย (ซึ่งเคยเป็นกระทรวงที่ ดูแลกิจการเกี่ยวกับท้องถิ่น และเปลี่ยนไปเป็น กระทรวงกิจการภายในแทน) กระจายกิจการ ต่างๆ ให้แก่ท้องถิ่น จัดตั้งเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น และปฏิรูประบบการคลังของท้องถิ่น รวมทั้ง กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกลางและ ท้องถิ่นตามหลักการว่าด้วยการปกครองตนเอง ของท้องถิ่น ประเทศญี่ปุ่นจึงไม่มีภูมิภาค เป็น การประกอบด้วยส่วนกลางและท้องถิ่น 2 ชั้น นั้นเอง (โกวิทย์ พวงงาม, 2544 หน้า 43)

ในส่วนของประเทศฝรั่งเศสมีการปกครองที่ ครอบคลุมพื้นที่ 4 เขต คือ ฝรั่งเศส, เกาะ , จังหวัดพื้นทะเล และดินแดนพื้นทะเล จึงทำให้มี การจัดระบบบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ระดับ (Levels) คือ การบริหารราชการส่วนกลาง, การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น จะเห็นได้ว่ากฎหมายฉบับ วันที่ 7 มกราคม ค.ศ. 1983 ดังกล่าวนี้อีกมีลักษณะ ที่ส่งเสริมการกระจายอำนาจที่มากขึ้น ด้วยการ กำหนดให้ขยายความรับผิดชอบของท้องถิ่นได้ โดยการให้รัฐสามารถโอนความรับผิดชอบให้กับ ท้องถิ่นในขอบเขตที่กว้างขวาง ทั้งยังได้ระบุ ขั้นตอนการโอนกิจการของรัฐให้กับท้องถิ่นแบบ เต็มรูปแบบ คือ โอนทั้งระบบหน่วยงานและ การคลัง ไม่ใช่การแค่มอบหมายงานที่ยังอยู่ภายใต้ การกำกับดูแลจากส่วนกลางซึ่งจะทำให้ท้องถิ่น

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ไม่มีความเป็นอิสระอย่างแท้จริงเป็นแนวทางในการควบรวมในประเทศฝรั่งเศสมีการค้นพบแต่ไม่เจอข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ชัดเจน ซึ่งมีการจัดตั้งสหการเข้ามาแต่ประเทศฝรั่งเศสจะไม่ใช้คำว่าควบรวมแต่จะทำโดยใช้คำที่เรียกว่าการแบ่งการควบคุมเหนือองค์กร (นันทวัฒน์ บรมานันท์, 2544 หน้า 112)

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาแนวทางการควบรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเทศญี่ปุ่นและประเทศฝรั่งเศส
- 2) เพื่อศึกษาผลกระทบของการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเทศญี่ปุ่นและประเทศฝรั่งเศส

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาในงานชิ้นนี้จะใช้การวิเคราะห์เอกสารซึ่งเป็นวิธีการหลักในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอาจเป็นวิธีการหนึ่งของการทำวิจัยเชิงคุณภาพและมีการดำเนินการเสนอในรูปแบบของการพรรณนา โดยมีการศึกษาจากเอกสาร หนังสือ งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในญี่ปุ่นและฝรั่งเศส เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ พิสูจน์ตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

ผลการวิจัย

แนวทางการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเทศญี่ปุ่น

เป็นการควบรวมและความร่วมมือกันระหว่างองค์กรปกครอง ซึ่งมีเหตุผลที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ของญี่ปุ่นสามารถ

“ควบรวม” องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นไปได้อย่างรวดเร็วตามเป้าหมายโดยการพิจารณาให้การควบรวมเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล และให้เป็นไปตามนโยบายของพรรคการเมืองที่ต่างก็ส่งเสริมการควบรวมเป็นหลัก เพื่อให้มีการส่งเสริมการปฏิรูประบบราชการโดยทำให้ส่วนกลางเล็กลงและทำให้ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งมากขึ้น ประกอบกับ ทั้งรัฐบาลและองค์กรท้องถิ่นประสบปัญหาเรื่องงบประมาณ โดยมีความต้องการให้การบริหารการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (โกวิทย์ พวงงาม, 2544 หน้า 43)

ทั้งนี้ เพราะทุกฝ่ายในประเทศญี่ปุ่นต่างก็สนับสนุนการควบรวม และตระหนักว่าใช้จ่ายในการลงทุนต่อหน่วยองค์กรท้องถิ่น นับวันจะยิ่งสูงขึ้น และถ้าจะมีการควบรวมระหว่างองค์กรท้องถิ่น ก็จะทำให้ค่าใช้จ่ายต่อหัวประชากรขององค์กรท้องถิ่นที่ดำเนินในระยะยาวจะลดลงอย่างเห็นได้ชัด และในการจัดทำภารกิจบางประเภทขององค์กรท้องถิ่นที่ดำเนินการเพียงแห่งเดียว จะสามารถจัดทำด้วยลำพังตนเองได้ แต่การจัดทำภารกิจบางอย่างต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างองค์กรท้องถิ่น เพื่อก่อให้เกิดศักยภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น การควบรวม จึงเป็นการทำให้องค์กรท้องถิ่นตั้งแต่สองแห่งขึ้นไปรวมเข้าด้วยกันให้เป็นองค์กรท้องถิ่นเดียว เพื่อทำให้มีจำนวนลดน้อยลงหนึ่งประเทศญี่ปุ่นมีองค์กรท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล ซึ่งแบ่งออกเป็นเทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลหมู่บ้าน ซึ่งเป็นองค์กรท้องถิ่นระดับล่าง (Lower Tier) และมีการปกครองท้องถิ่นระดับจังหวัด (Prefectures) ซึ่งกำหนดไว้ให้มี 47 จังหวัด ซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่นระดับบน

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

(Upper Tier) ทำภารกิจในภาพกว้างหรือภาพรวมของจังหวัด ที่องค์กรปกครองท้องถิ่นระดับล่างทำได้

สำหรับการควบคุมขององค์กรปกครองท้องถิ่นในประเทศญี่ปุ่น ได้กำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนในการควบคุม ซึ่งหากย้อนหลังไปพิจารณา พัฒนาการควบคุมขององค์กรนับตั้งแต่สมัยเมจิ ที่ได้มีการริเริ่มการควบคุมองค์กรท้องถิ่นซึ่งปรากฏว่า ในปี ค.ศ. 1888 องค์กรท้องถิ่นในญี่ปุ่นมีจำนวน 71314 แห่ง สามารถลดจำนวนลงเหลือจำนวน 15854 ในปี ค.ศ. 1889 (พ.ศ. 2432) และในสมัยโชวะ ค.ศ.1947 (พ.ศ. 2490) ได้มีการควบคุมองค์กรท้องถิ่นให้เหลือ 10,505 แห่ง และในปี 2002 ได้มีการควบคุมองค์กรท้องถิ่นเหลือเพียง 3,218 แห่ง (โกวิท พงงาม, 2544 หน้า 43)

จึงทำให้เห็นว่า ประเทศญี่ปุ่นประสบความสำเร็จในการควบคุมองค์กรท้องถิ่นในรูปเทศบาลอย่างมาก ในขณะที่หลายประเทศประสบความล้มเหลวในการควบคุม ซึ่งศาสตราจารย์ ดร.อากิซูกิ (Akizuki) แห่งมหาวิทยาลัยโตเกียว ได้อธิบายถึงปัจจัยที่ทำให้องค์กรท้องถิ่นควบคุมประสบความสำเร็จว่า ประเทศญี่ปุ่นมีวิสัยทัศน์ในการจัดการให้ อปท. ต้องมีขนาดศักยภาพอำนาจหน้าที่ งบประมาณ และทรัพยากรที่เหมาะสม เพื่อต้องการให้องค์กรท้องถิ่นเป็นองค์กรขนาดใหญ่ สามารถบริหารภารกิจให้ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพและรักษามาตรฐาน ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล นอกจากนี้ แม้ว่ารัฐบาลจะออกตัวว่าไม่บังคับให้องค์กรท้องถิ่นต้องควบคุมก็ตาม แต่รัฐบาลก็ใช้มาตรการจูงใจโดยใช้เงินสนับสนุนองค์กรท้องถิ่นมากขึ้นตลอดจนมีกฎหมายว่าด้วย

การส่งเสริมการควบคุมของเทศบาลเป็นปัจจัยสำคัญ (ปรัชญา เวสารัชช, 2542 หน้า 73-74)

แนวทางการควบคุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในประเทศฝรั่งเศส

เป็นแนวทางในการควบคุมในประเทศฝรั่งเศสมีการค้นพบแต่ไม่เจอข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ชัดเจน ซึ่งประเทศฝรั่งเศสนั้นไม่มีการควบคุมเพราะประเทศฝรั่งเศสนั้นเป็นการจัดตั้งสหการแทนจึงไม่รวมกับองค์กรแต่ท้องถิ่นจะมารวมกันทำซึ่งประเทศไทยจะให้เป็นแบบประเทศฝรั่งเศสได้คือต้องมีการจัดตั้งสหการขึ้นมา จึงเรียกว่าการแบ่งการควบคุมเหนือองค์กร

การควบคุมเหนือองค์กร โดยการควบคุมสภาท้องถิ่นมีฐานแนวคิดจากหลักการว่าด้วยความต่อเนื่อง (Principe de continuité) ในการจัดทำบริการสาธารณะซึ่งมีคุณค่าเป็นรัฐธรรมนูญ ทำให้รัฐบาลหรือตัวแทนของรัฐบาลสามารถเข้าไป “แทรกแซง” การดำเนินการสภาท้องถิ่นได้หากมีการดำเนินการอย่างไม่เป็นปกติ การเข้าไปแทรกแซงดังกล่าวได้แก่อำนาจในการ ยุบสภาท้องถิ่น ซึ่งการจะใช้อำนาจดังกล่าวจะเป็นไปภายใต้เงื่อนไขเดียวเท่านั้น ซึ่งจริงแล้วในประเทศฝรั่งเศสจะมีท้องถิ่นอยู่ คือ เทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลต่างมีอำนาจหน้าที่ไปอย่างกว้างขวาง ในการจัดทำบริการสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน ซึ่งเทศบาลมักจะทำกิจการพื้นฐานทั่วไป ในขณะที่จังหวัดจะทำกิจการที่มีขนาดใหญ่และเทศบาลไม่สามารถทำได้ภายหลัง ค.ศ. 1982 เทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังมีอำนาจหน้าที่ทั่วไปเช่นนี้อยู่อย่างเคย แต่เนื่องจากเกิดท้องถิ่นรูปแบบที่สามขึ้น คือ ภาคและรัฐต้องการโอน

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

อำนาจที่เดิมเคยเป็นของรัฐบาลเองให้แก่ท้องถิ่น
ในบางส่วนเพื่อรับผิดชอบ (รศ.ดร.นันทวัฒน์ บรมานันท์,
2544 หน้า 155)

ผลกระทบของการควมรวมองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในประเทศไทย

ในปัจจุบันทางความเป็นจริงทางปฏิบัติ
ท้องถิ่นกลับถูกรัฐบาลกลางเข้าแทรกแซง
การดำเนินกิจการต่างๆ อย่างกว้างขวางสภาวะ
ความไม่เป็นอิสระในการปกครองตนเองเช่นนี้ได้
ส่งผลให้เกิดความพยายามที่จะกระจายอำนาจ
และการปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่น
อย่างจริงจัง โดยในปี ค.ศ. 1995 ได้มีการออก
กฎหมายส่งเสริมการกระจายอำนาจและ
การปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นและมีการจัดตั้ง
คณะกรรมการส่งเสริมการกระจายอำนาจท้องถิ่น
ขึ้นมา เพื่อดำเนินการส่งเสริมการกระจายอำนาจ
จากรัฐบาลกลางไปสู่ท้องถิ่น ควรจะให้ท้องถิ่นมี
ความเป็นอิสระมากขึ้น โดยรัฐจะลดอำนาจใน
การแทรกแซงท้องถิ่น ทั้งในเรื่องของการ
มอบหมายงาน และในส่วนของเรื่องการคลังและ
มีการผ่อนคลยข้อกำหนด และข้อบังคับต่างๆ
ของรัฐต่อการบริหารงานของหน่วยการปกครอง
ส่วนท้องถิ่นให้มีความหลากหลายมากขึ้น โดยรัฐ
อาจจะพิจารณาให้มีกลไกการบริหารท้องถิ่นด้วย
ตนเองในรูปแบบใหม่ๆ (รองศาสตราจารย์
นครินทร์ เมฆไตรรัตน์, 2546 หน้า 119)

ผลกระทบของการควมรวมองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ในประเทศฝรั่งเศส

กระบวนการปกครองท้องถิ่นในประเทศ
ฝรั่งเศสจำเป็นต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง
หนึ่งโดยที่ปัจจัยแห่งความเปลี่ยนแปลงจะส่งผล
กระทบ ในด้านความเป็นองค์กรปกครองตนเอง
ของข้อมูลหรือเทศบาลจะลดถอนความสำคัญลง

โดยจะถูกกลืนเข้าไปอยู่ในองค์กรความร่วมมือซึ่ง
ต่อไปมีการคาดการณ์กันว่าผู้บริหารขององค์กร
เหล่านี้ อาจจะมีการจัดให้มีการเลือกตั้งทางตรง
และจังหวัดจะถูกลดทอนบทบาทลงเรื่อยๆ
(สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2543 หน้า 29)

เนื่องจากการขยายตัวขององค์กรความ
ร่วมมือและการขยายบทบาทของภาคจะขยายตัว
ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของข้าราชการส่วน
ท้องถิ่นเนื่องจากการขยายตัวในเชิงขนาดของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและลักษณะของ
ภารกิจทำให้ข้าราชการที่มีทักษะทางวิชาชีพมี
โอกาสเติบโตมากขึ้นอีกทั้งความช่วยเหลือจาก
สหภาพยุโรปก็ทำให้ข้าราชการเหล่านี้ได้รับการ
ฝึกอบรมความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น และในสวน
ของความแตกต่างระหว่างองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นจากขยายตัวมากขึ้นเนื่องจากการบริหาร
ปกครองภายในพื้นที่ท้องถิ่นมีแนวโน้มที่จะเน้น
จัดทำในรูปแบบโครงสร้างการพัฒนาเฉพาะพื้นที่
หรือการจัดทำสัญญาให้องค์กรอื่นจัดทำแทนทำ
ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตที่ค่อนข้าง
ยากจนอาจจะไม่ได้รับประโยชน์ (อนุช อภาภิรม,
2555 หน้า 39)

สรุปและอภิปรายผล

เป้าหมายหนึ่งที่รัฐบาลต้องการที่จะทำให้
เกิดขึ้นในประเทศไทยโดยมีการมองประเทศเพื่อน
บ้านใกล้เคียงที่ทำแล้วประเทศเขาประสบ
ผลสำเร็จในด้านการควมรวม แต่จะทำได้ก็ต่อเมื่อ
มีองค์กรท้องถิ่นตั้งแต่สองแห่งขึ้นไปรวมเข้า
ด้วยกันให้เป็นองค์กรท้องถิ่นเดียว เพื่อทำให้มี
จำนวนที่ลดน้อยลงและต้องมีการร่วมมือระหว่าง
องค์กรปกครองด้วยจึงจำเป็นต้องมีการที่จะ
กำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนในการที่จะทำการ

การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561

วันที่ 15 กันยายน 2561

ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ควรวรรวมองค์กรท้องถิ่นในประเทศไทย ซึ่งประเทศญี่ปุ่น เพิ่มขนาดของเทศบาลให้มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการลดต้นทุนการจ้างงานของบุคลากร แต่จะทำให้ประชากรติดต่อเทศบาลได้ยากแม้ว่ารัฐบาลจะออกตัวว่าไม่บังคับให้องค์กรท้องถิ่นต้องควรวรรวมก็ตาม แต่รัฐบาลก็ใช้มาตรการจูงใจโดยใช้เงินสนับสนุนองค์กรท้องถิ่นมากขึ้นตลอดจนมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการควรวรรวมของเทศบาลให้เป็นปัจจัยสำคัญ และประเทศฝรั่งเศส รวมหน่วยการปกครองท้องถิ่นให้เป็นเทศบาล มีการถ่ายโอนอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ลดช่องว่างระหว่างเทศบาลกับรัฐบาลกลาง มีการบริหารงานรูปแบบใหม่เรียกว่า “เดปาร์ตมอง” หรือจังหวัดและแขวงเป็นการเชื่อมโยงหน่วยการปกครองท้องถิ่นเข้าด้วยกันแต่ก็ยังมีขาดศักยภาพในการจัดทำบริการสาธารณะที่มีอย่างจำกัดและต้องพึ่งพาการสนับสนุนจากองค์กรอื่นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

หากประเทศไทยอยากที่จะเริ่มนำมาปรับใช้ให้เกิดขึ้นจริงได้ควรจะเริ่มปรับในมุมมองวิธีการอาจจะทำให้ประเทศไทยเป็นอีกประเทศที่ประสบความสำเร็จในด้านการควรวรรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ดำเนินการควรวรรวมอย่างค่อยเป็นค่อยไปและให้แรงจูงใจโดยการให้เงินอุดหนุนพิเศษเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหาร, การจัดตั้งองค์กรใหม่, พัฒนาฐานข้อมูลใหม่ แล้วมีการกำหนดบันไดสามขั้นให้ชัดเจน จัดให้มีการทำงานวิจัยควบคู่กัน หมายถึง การทดสอบข้อสันนิษฐานการประหยัดจากขนาดเพื่อให้เห็นใจว่าประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ในส่วนของค่าใช้จ่ายลดลงทางด้าน

บุคลากรและมิงงบประมาณส่วนที่เหลือไปจัดในการปรับปรุงในด้านบริการสาธารณะเพิ่มขึ้น

ประชากรส่วนใหญ่จะเห็นด้วยมากกว่า ในระหว่างดำเนินการต้องมีการประเมินสถานการณ์อยู่ตลอดหรือไม่ก็ต้องการอบรมการทำงานบางส่วนย่อย และให้สภาขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลให้เปิดเผยข้อมูลมากขึ้น ให้ผู้คนสามารถอภิปรายสนับสนุนหรือคัดค้านสร้างความยอมรับโดยสมัครใจและแรงจูงใจ

เอกสารอ้างอิง

- การปฏิวัติฝรั่งเศส, จรัล ดิษฐาอภิชัย, 2537.
ท้องถิ่นดีดี ทั่วโลกทั่วโลก ,อรทัย ก๊กผล, 2557.
การเมืองการบริหารท้องถิ่นเปรียบเทียบ, รศ.ดร. ปชาน สุวรรณมงคล, 2555.
การปกครองท้องถิ่นฝรั่งเศส, รศ.ดร.นันทวัฒน์ บรมานันท์, 2547.
Forbidden to travel Professional Ethics (2535), p. 58
Nantawat, French Local Government, 112.
Philanthropy, Provincial Governments (Bangkok: Office of the Civil Service Commission, 1999), pp. 73-74.
AlanNorton,international Handbook of Local and Regional Government : A Comparafive Of Analysisof Aduanced Demoeacies , p.124.
Norton, Alan, Intenational Handbook of Local and Regional Government (Vermont : Edward Eigar, 1994), pp. 462-464.